

Bolmsö 2020-11-30

Till
havochvatten@havochvatten.se

Yttrande över remiss gällande Nationell strategi för vattenanknutna natur- och kulturmiljöer 01733-2018

Svenska Insjöfiskarens Centralförbund (SIC) är ett riksförbund som sedan 1897, och i nuvarande namn sedan 1937, organiserar det svenska yrkesfisket i sötvatten. Det svenska yrkesfisket i sötvatten omfattar ca 15% av värdet av den svenska fiskerieringen.

Vi tackar för möjligheten att inge fiskerieringens synpunkter genom remissförfarande och önskar adressera följande:

1 a och b) Vi ser generellt positivt på ansatser att skydda miljövärden och kulturvärden. En god vattenmiljö är grunden för ett gott fiske och kulturvärden kring fisket visar neringens strävan sedan många generationer att bistå övriga samhället med nyttigheter.

En kraftfull lagstiftning är grunden för skydd av natur och kultur och skulle automatiskt kunna vara nödigt skydd inom de två områdena. Punktinstanser enligt remissens förslag hade i ty fall kunnat undvikas. Av detta skäl hade de två målen varit mer relevanta om de knutits till miljöbalk och kulturmiljöns lagstiftning.

2) Sättet att arbeta är absolut riktigt. Vi har dock ingen uppfattning om myndigheternas förmåga att verkställa.

3) I fiskerieringen ser vi kulturmiljöer som är knutna till månghundraårigt insjöfiske och även andra kulturmiljöer i anknytning till vattenområden som viktiga att skydda. Det kan vara landningsplatser i fisket, katsefiske och fasta ålfiske, den stora mängd ångbåtsbryggor som håller på att försvinna eller de notdragplatser som funnits överallt i landet och som håller på att växa igen. Den sistnämnda kulturmiljön kan troligen i vissa fall också vara viktig ur miljöaspekt.

4) Åtgärderna kan vara relevanta om man tar hänsyn till fiskerieringen i så måtto att man i första hand undviker restriktioner i områden och riksintressen enligt miljöbalkens 3:e kapitel §5. Åtgärder bör om möjligt vidtagas med tanke på vad som anges i den nya yrkesfiskestrategin och livsmedelsstrategin och de avsevärda kostnader som kan vidlåda intrång i yrkesfisket bör beaktas.

I remissen finns angivet att ersättning för intrång skall utges. Vi ser inga svårigheter att adressera ersättning till yrkesfiskare och fiskerättsägare. De senare har definierade fastighetsgränser alternativt väldefinierad procentuell andel i fiske som drabbas av intrånget.

När det gäller ägandet av det fysiska vattenområdet, som inte skall sammanblandas med fiskerätten, kommer det att uppstå avsevärda problem för myndigheten i de fall vattenområdena är oskiftade inom skifteslagen. I dessa fall måste synnerligen kostsamma lantmåteriförrättningar tvingas genomföras för att få kunskap om rättmätig mottagare av ersättning.

Av detta skäl förordar vi att skyddade områden i anslutning till oskiftade vatten undviks. Tillräckliga områden lär finnas för skydd där klarhet i ägandet redan förefinns.

I dokumenten ser man ökad närvaro av fritidsverksamhet medelst kanoter och båtar som varande en positiv social effekt. Detta är förmodligen korrekt, men dokumentationen nämner inte negativ inverkan genom ökad närvaro av fritidsverksamhet. Det kan vara väl dokumenterade störningar från kanotister i relation till fågelliv och nedskräpning eller ökade utsläpp av oljerester, koldioxid m.m. genom fritidsbåtstrafik.

Vi hoppas att remisskrivarena inte är av åsikten att byte av markägares verksamhet mot fritidsfolkets närvaro har en nettopositiv verkan för miljö och kultur?

Om så är fallet delar vi inte uppfattningen. Det är trots allt de människor som verkat i de tilltänkta områdena genom jordbruk, skogsbruk och fiske som under generationer bevisligen byggt upp olika skyddsvärden. Eljest hade inte områden blivit skyddsvärda.

Stycket bör omarbetas.

I konsekvensbeskrivningen 6:5 förnimmes tydligt en strävan efter att endast delvis ersätta sakägare för de kostnader som uppstår. Vår bedömning är att det möjligen finns tveksamheter hos yngre generationer av urban karaktär att nödvändigtvis göra rätt för sig. I detta fall gentemot landsbygdens befolkning.

Synsättet är osnyggt och kommer inte att finna acceptans från kostnadsbärarna och gör tveklöst genomförandet svårare.

Inställningen och skrivningen i 6:5 bör ändras så att förslaget exempelvis följer nya skogsutredningens intentioner avseende initiativ och ersättningar som kan ge bättre möjlighet till acceptans än remissens förslag kommer att ge. Skogsutredningen har tagit fasta på de brister i ersättningar och generell inställning till områdesskydd som beskrivits i förra stycket.

Med vänlig hälsning
Insjöfiskarena

Mats Eriksson
Förbundsordförande

Mats Ingemarsson
Vd